

Audycja Nr 152, temat: „Powtórne Przyjście Pana Jezusa”. Sobota 24.05.2014

W audycji „Wczoraj, dziś i na wieki”, witają wszystkich miłych słuchaczy; Przemysław Merski, Ireneusz Kołacz i Tadeusz Żurek. Dzisiaj, przy łasce i pomocy Bożej, przedstawimy państwu, biblijny, doktrynalny temat; „*Powtórne przyjście Pana Jezusa*” Apostoł Piotr w swoim 2 Liście wspomina ponowne przyjście Pana Jezusa, mówiąc; 2 Piotra 1:16, „*Oznajmiłszy wam moc i powtórne przyjście Pana naszego, Jezusa Chrystusa, nie opierając się na zręcznym baśniach, lecz jako naoczni świadkowie jego wielkości*”. 3:10 i 13, „*A dzień Pański nadejdzie jak złodziej; wtedy niebios z trzaskiem przeminą, a żywioły rozpalone stopnieją, ziemia i dzieła ludzkie na niej spłoną. Ale my oczekujemy, według obietnicy nowych niebios i nowej ziemi, w których mieszka sprawiedliwość*”. Słowo greckie „*Parousia*” zostało niewłaściwie przetłumaczone na „*Przyjście*”, powinno jednak być oddane jako: „*Obecność*”. Słowo „*Parousia*” ma podwójne znaczenie. Pierwsze, to „*przybycie*”; Grecy, używali tego określenia w wyjątkowych, radosnych okolicznościach, kiedy prawowity władca wstępował na tron i obejmował władzę. Drugie określenie słowa „*Parousia*”, to jego zastosowanie religijne, sakralne. Wyrazem „*Parousia*”, określano obecność bóstwa, zwłaszcza przy misteriach, czyli, tajemnych ceremoniach religijnych, w których mogli brać udział tylko wtajemniczeni.

Nie chodziło jednak o obecność widzialną, dostrzegalną okiem ludzkim, ale o obecność niewidzialną przez człowieka, lecz odczuwalną okolicznościowymi wydarzeniami. W Nowym Testamencie wyraz „*Parousia*” występuje 24 razy. „*Parousia*” była istotną nauką w pierwszych gminach chrześcijańskich i wskazywała na ponowne nadejście Pana, jako Króla i Zbawiciela. Nauka ta dawała nadzieję wierzącym na lepszą przyszłość. Temat „*Parousi*” podejmują również inni apostołowie. Ap. Paweł w 1 Tes.1:9-10, przypomina chrześcijanom z Tesaloniki, że nawrócili się do Boga od bałwanów po to, „*aby służyć Bogu żywemu i prawdziwemu i oczekiwać Syna jego z niebios, którego wzbudził z martwych, Jezusa, który nas ocalił przed nadchodzącym gniewem Bożym*”. W naszym rozmyślaniu, nad „*Parousią*”, zastanowimy się nad celem ponownego przyjścia naszego Pana oraz nad sposobem, w jaki miał przyjść. Pamiętając o właściwym znaczeniu słowa „*Parousia*”, które oznacza nie nadejście, czyli znajdowanie się w drodze, lecz już obecność po przybyciu, zastanowimy się również nad znaczeniem tekstów Pisma Świętego, w których występuje słowo „*Parousia*”, oraz podamy kilka faktów rozpoznawających Wtórą obecność naszego Pana.

Dla wierzących Chrześcijan jest logicznym, że obecność niekoniecznie musi być widzialna, gdyż może odnosić się również do rzeczy niewidzialnych. - Przykładem są aniołowie. - Istoty duchowe, mogą być obecne między nami, mimo tego, że są niewidoczne dla oka ludzkiego. Pan Jezus również był obecny na ziemi podczas 40-dni po swym zmartwychwstaniu i często ukazywał się swym uczniom, ale świat go nie widział. On był obecny między swoimi naśladowcami, lecz ukazywał się im już w innych ciałach, gdyż swoje ciało oddał raz na zawsze na okup za Adama. Rzym. 6:10. Nasz Pan ukazał się raz jako ogrodnik, drugi raz jako podróżny, następnie jako niezajomy przy połowie ryb, ale wtedy uczniowie poznawali go tylko po mowie, lub zachowaniu. - „*Gdy siedział na Górze Oliwnej, przystąpili do niego uczniowie na osobności, mówiąc: Powiedz nam, kiedy się to stanie i jaki będzie znak twego przyjścia (twojej parousi)*”. Mat. 24:3, W rozmowie poprzedzającej to pytanie swoich uczniów, nasz Pan przepowiedział zburzenie świątyni i odrzucenie cielesnego Izraela

aż do czasu, gdy Izraelici z radością uznają w Chrystusie swego Mesjasza i powiedzą: „*Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim*”.

Pan Jezus powiedział swoim uczniom, że odejdzie, ale potem znowu powróci i weźmie ich do nieba. Nazwał tamten okres czasu „*żniwem*” i dokonaniem świata. Wspomniał również o przyszłym „*żniwie*”, w czasie swego drugiego przyjścia. Mat. 9:37-38 i 13:39-40. Pamiętajmy o tym, że tylko mała grupa ludzi chodzących za Jezusem, słuchających jego mowy i będących świadkami dokonywanych przez niego cudów, uznała go za prawowitego Mesjasza, podczas jego pierwszej obecności na ziemi. Ci uczniowie chcieli wiedzieć jak rozpoznać go przy drugiej obecności. Wyraźnie spodziewali się oni, że druga jego obecność będzie miała miejsce za ich życia. Dlatego, pomiędzy uczniami Jezusa powstało pytanie: „*Jaki będzie znak twojej Parousi*”? – Wtedy jeszcze, uczniowie wraz z apostołami nie rozgraniczali żniwa wieku Żydowskiego, od żniwa wieku Ewangelii. I dlatego nasz Pan wyraźnie mówi, że: „*O tym dniu i godzinie nikt nie wie: ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko Ojciec. Baczcie, czuwajcie; nie wiecie, bowiem, kiedy ten czas nastanie*”. Ew. Marka 13:32-33. - Zauważmy, że nawet sam Syn Boży, jeszcze wtedy nie był poinformowany przez Ojca o dniu i godzinie swego ponownego przyjścia, dlatego też podaje tylko znaki i chwile, jakie miały towarzyszyć jego ponownemu przyjściu.

Jednak nadszedł właściwy czas, że nasz Pan, po wzbudzeniu go z martwych przez Ojca otrzymał więcej światła na ten temat. Przeczytajmy słowa samego Jezusa: „*A jedenastu uczniów poszło do Galilei, na górę, gdzie im Jezus przykazał. I gdy go ujrzeli, oddali mu pokłon, lecz niektórzy powątpiewali. A Jezus przystąpiwszy, rzekł do nich te słowa: Dana mi jest wszelka moc na niebie i na ziemi*”. Mateusza 28:16-18. I właśnie od tego czasu możemy być pewni, że Ojciec objawił naszemu Panu wszystkie tajemnice, łącznie z jego powtórным przyjściem. Dla uczniów Jezusa, ciągle jednak czas wtórego przyjścia był niewiadomy, tylko po znakach i chwilach, mieli poznawać obecność Pańską. Ew. Mateusz w 24:27, zapisał jedną z odpowiedzi Jezusa na pytanie uczniów: „*Gdyż jak błyskawica pojawia się od wschodu i jaśnieje aż na zachód, tak będzie z przyjściem Syna Człowieczego*”. Błysk światła pojawia się szybko nie wywołując żadnego hałasu.

Jeszcze inny znak wtórej obecności naszego Pana, to, szukanie pokoju. Przeczytajmy Pr. Ezechiela 7:25-26, „*Przetoż szukać będą pokoju, ale go nie będzie*”. B.G. Niemoralność, brak posłuszeństwa rodzicom oraz władzom cywilnym, brak wiary w Boga, 1 Tym. 4:1, „*A Duch wyraźnie mówi, że w późniejszych czasach odstąpią niektórzy od wiary*”. Ew. Marek natomiast w takich słowach wyraża odpowiedź Jezusa na wspomniane pytanie uczniów: „*Baczcie, żeby was ktoś nie zwiódł. Wielu przyjdzie w imieniu moim, mówiąc: Jam jest, i wielu zwiódą*”. „*Lecz najpierw musi być zwiastowana ewangelia wszystkim narodom*”. 13:5-6, 10, 19 „*Albowiem dni owe będą taką udręką, jakiej nie było aż dotąd od początku stworzenia, którego dokonał Bóg, i jakiej już nie będzie. A jeśliby Pan nie skrócił tych dni, nie ocalałaby żadna istota, ale ze względu na wybranych, których wybrał, skrócił te dni*”. I wracając do Ew. Mateusza, czytamy: „*Albowiem jak było za dni Noego, takie będzie przyjście Syna Człowieczego. Bo jak w dniach owych przed potopem jedli i pili, żenili się i za mąż wydawali, aż do tego dnia, gdy Noe wszedł do arki, i nie spostrzegli się, że nastął potop i zmiotł wszystkich, tak będzie i z przyjściem Syna Człowieczego*”. 24:37-39.

Za dni Noego, przed potopem, ludzie, z wyjątkiem członków rodziny Noego, byli nieświadomi nadchodzącej burzy i nie wierzyli świadectwu Noego, dlatego „*nie spostrzegli się*”, - i to właśnie jest jedno z najważniejszych wydarzeń tego porównania. Ludzie nie byli zainteresowani tym zagadnieniem, gdyż inne rzeczy, doczesne, odbierały im czas na zastanawianie się nad ostrzegawczymi słowami Noego przed nadejściem katastrofy potopu. Tak właśnie miał nastąpić czas „*Parousi*”, drugiej obecności naszego Zbawiciela. Łukasz, w 17:28, zapisał podobne słowa, „*Jak było za dni Noego, tak będzie i za dni Syna Człowieczego. Jedli, pili, żenili się i za mąż wychodzili aż do dnia, kiedy Noe wszedł do arki i nastąpił potop, i wytracił wszystkich. Podobnie też było za dni Lota: Jedli, pili, kupowali, sprzedawali, szczepili, budowali; a w dniu kiedy Lot wyszedł z Sodomy, spadł z nieba ogień z siarką i wytracił wszystkich. Tak też będzie w dniu, kiedy Syn Człowieczy się objawi*”.

Drodzy słuchacze, te wyżej przeczytane słowa, pochodzą z Pisma Świętego, które było pisane przez Bożych przedstawicieli na ziemi i pod Bożym nadzorem. To są słowa prawdy Bożej, które raz wypełniły się już za czasów Noego i Lota, a drugi raz wypełnią się przed zakończeniem wieku Ewangelii, który poprzedzi zmartwychwstanie wszystkich dotychczas żyjących ludzi na ziemi. Ewangelista Łukasz, w wyżej zacytowanych wersetach, przekazał tę samą myśl, tylko w nieco innych słowach, ale w zupełnej zgodzie z Mateuszem. – Podczas „*Parousi*” naszego Pana, ludzie nie zainteresowani prorocztwami Biblijnymi i słowami samego Bożego Syna, mieli na bieżąco wykonywać swoje codzienne zajęcia, nie zwracając uwagi na słowa prorocze. I tak, jak przyszedł potop i tamci ludzie „*nie spostrzegli się*”, tak też będzie z obecnymi pokoleniami żyjącymi na ziemi. Powyżej zacytowane wersety Biblijne zwracają uwagę, że nasz Pan będąc teraz w ciele duchowym, jest obecny przy końcu tego wieku między swoim ludem, jako główny Żeńca i nie może być widzialny dla oka ludzkiego, gdyż ludzkie oko nie może dojrzeć duchowych postaci inaczej, jak tylko zmysłem wiary, dlatego też świat „*nie spostrzeganie się*”. - Nie na darmo ewangelista zanotował słowa naszego Pana: „*Czy Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?*” Łuk. 18:8.

Chociaż nigdy nie będzie już potopu, który zniszczyłby ziemię (Ks. Rodzaju 9:11), to jednak Pismo Święte mówi, że cała ziemia będzie pożarta ogniem Bożej gorliwości (Sof. 3:8). Ten werset nie mówi o ziemi w sensie literalnym, fizycznym, lecz o istniejącym porządku rzeczy na ziemi. Najpierw zostało to dokonane przez zatopienie wszystkich ludzi prócz rodziny Noego, natomiast w drugim przypadku nastąpi to w wielkim ucisku Dnia Pańskiego, kiedy wszyscy, oprócz tych, którzy idą drogą za Jezusem, zostaną zaskoczeni wielkim uciskiem i zawieruchą, która wisi nad światem. Jednym z bardzo ważnych znaków i dowodów wtórej obecności Pańskiej jest obecne rozmnażanie się wielkiej umiętności. Miało się to właśnie stać w czasie, kiedy miał powstać wielki Książę (Dan. 12:1, 4, 8-10): „*W owym czasie powstanie Michał, wielki książę, który jest orędownikiem synów twojego ludu, a nastanie czas takiego ucisku, jakiego nigdy nie było, odkąd istnieją narody, aż do owego czasu*”. „*Ale ty, Danielu, zamknij te słowa i zapieczętuj księgę aż do czasu ostatecznego! Wielu będzie to badać i wzrosnie poznanie*”. „*Wprawdzie słyszałem to, lecz tego nie rozumiałem, i rzekłem: Panie mój! Jakież jest koniec tych rzeczy? Wtedy rzekł: Idź, Danielu, bo słowa są zamknięte i zapieczętowane aż do czasu ostatecznego. Wielu będzie oczyszczonych, wybielonych i wyplawionych, lecz bezbożni będą postępować bezbożnie. Żaden bezbożny nie będzie miał poznania, lecz roztropni będą mieli poznanie*”.

Na pytanie uczniów: „*Kiedy się to stanie?*” Pan Jezus odpowiada; „*Mówię wam abyście czuwali*”, byli wierni słowom Ewangelii, badali, porównywali i dociekali prawdy. Bądźcie gotowi, abyście w czasie jego „*Parousi*”, mogli zobaczyć go takim, jakim jest, a wiemy, że jest on obecnie w duchowym ciele i w takim ciele mogą go zobaczyć wszyscy, którzy tak go oczekują. Zachęcamy wszystkich słuchaczy, którzy pragną wypełniać wolę Bożą w swoim życiu, do zastanowienia się nad podanymi faktami wtórej obecności naszego Pana. – Nie potrafimy w jednej kilkunastominutowej audycji radiowej podać więcej dowodów z Pisma Świętego, gdyż czas mamy ograniczony, ale jest ich o wiele więcej. – Chcemy zakończyć ten temat o wtórej obecności naszego Pana, słowami samego Jezusa: „*Wy zaś bądźcie podobni do ludzi oczekujących pana swego, Błogosławieni owi słudzy, których pan, gdy przyjdzie, zastanie czuwających. Zaprawdę, powiadam wam, iż się przepasze i posadzi ich przy stole, i przystąpiwszy, będzie im usługiwał*”. Łukasza 12:36-37. – Ktokolwiek z państwa ma życzenie do nas teraz zadzwonić; podajemy nr tel. do „*studia*” – 9415 1923 – do usłyszenia 28 Czerwca o tej samej porze. - Życzymy wszystkim dobrej nocy.